การพัฒนาแบบประเมินมาตรฐานคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาสงขลา

The Development of the Assessment Instruments for Quality Benchmarking of Student Care Systems for Level three and Four Schools, under the Office of the Basic Education Commission,Songkhla Educational Service Area

พรทิพย์ เจริญสุข (Porntip Chareansook)*
ดร.สุธาสินี บุญญาพิทักษ์ (Dr.Suthasinee Boonyapithak)**
ดร.สุริยา เหมตะศิลป (Dr.Suriya Hemtasilpa)***

คำสำคัญ
1. ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 2. มาตรฐานคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

*มหาบัณฑิต หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ
**อาจารย์ ภาควิชาการประเมินผลและวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ (อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์)
***อาจารย์ ภาควิชาการประเมินผลและวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ (อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์)

คำนำ

การปฏิรูปการศึกษาไทยในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการในการจัดการศึกษาว่าต้องจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข โดยสถานศึกษาทุกแห่งต้องจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ดังนั้น ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจึงเป็นส่วนหนึ่งในระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาที่มุ่งให้นักเรียน บุคลากร และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน รวมทั้งกระบวนการทำงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่สามารถตรวจสอบได้และเป็นที่ยอมรับของชุมชนและสังคม การประเมินผลการปฏิบัติงานตามมาตรฐานคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการประเมินผลเพื่อตรวจสอบผลการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งยังช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของสถานศึกษาเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ในการประเมินคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามมาตรฐานคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาสงขลา ควรใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลายเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมทุกด้าน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาเครื่องมือประเมินมาตรฐานคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาสงขลาขึ้น เพื่อให้ได้เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินคุณภาพสถานศึกษาที่มีคุณภาพสำหรับนำไปใช้ในการประเมินทุก ๆ ปีการศึกษาให้เป็นที่ยอมรับของชุมชนและสังคมตามมาตรฐานการประกันคุณภาพ และเป็นการเตรียมความพร้อมของสถานศึกษาในการรองรับการประกันคุณภาพภายนอกสนองนโยบายที่จะมุ่งพัฒนาการศึกษาของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพสูงสุด โดยมีจุดมุ่งหมายของการวิจัย คือ หาคุณภาพ สร้างเกณฑ์ปกติ และคู่มือการใช้แบบประเมินมาตรฐานคุณภาพ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาสงขลา

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียน จำนวน 50,008 คน ผู้ปกครอง จำนวน 50,008 คน ครูที่ปรึกษา จำนวน 2,620 คน ผู้บริหารหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้อง จำนวน 42 คน จาก 42 โรงเรียน ของโรงเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดสงขลา (เขต 1 เขต 2 และ เขต 3)

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียน จำนวน 884 คน ผู้ปกครองจำนวน 884 คน ครูที่ปรึกษา จำนวน 667 คน ผู้บริหารหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 42 คน จาก 42 โรงเรียน ของโรงเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาสงขลา ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi-stage random sampling)

3. เครื่องมือที่พัฒนา

เครื่องมือที่พัฒนาเป็นแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ (หาคุณภาพในด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้พิจารณาตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามเป็นรายข้อกับมาตรฐานการประกันคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (index of item objective congruence : IOC) ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างคะแนนเป็นรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (item-total corelation) ด้วยวิธีการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's product-oment correlation coefficient) ความเชื่อมั่นของแบบประเมิน แต่ละฉบับใช้วิธีตรวจสอบความสอดคล้องภายใน โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (alpha coefficient) ความเชื่อมั่นของเกณฑ์การประเมินคำนวณจากดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน (rater agreement index : RAI) ที่ให้คะแนนโดยผู้ประเมินหลายคน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างผู้ประเมิน 10 คน จากโรงเรียน 1 แห่ง ที่ใช้ในการทดลองเครื่องมือในครั้งที่ 2 ส่วนฉบับผู้บริหารหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องคำนวณหาดัชนีความสอดคล้องระหว่าง ผู้ประเมิน 2 คน โดยผู้วิจัยเป็นผู้ประเมินร่วมกับผู้บริหารโรงเรียน 1 แห่ง ที่ใช้ในการทดลองครั้งที่ 2 โดยผู้วิจัยได้สร้างเกณฑ์การให้คะแนนขึ้น โดยกำหนดระดับการให้คะแนนและคำอธิบายในแต่ละระดับคะแนนไว้อย่างชัดเจน แสดงถึงความสามารถของการปฏิบัติงานในแต่ละระดับของครูที่ปรึกษาในการดำเนินงาน และใช้ในการตัดสินความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนด ประกอบด้วยเครื่องมือ 4 ฉบับ ได้แก่ 1) แบบประเมินมาตรฐานคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ฉบับนักเรียน ซึ่งจะประเมินเกี่ยวกับมาตรฐานด้านผลผลิต 4 มาตรฐาน 15 ตัวชี้วัด มาตรฐานด้านปัจจัย 3 มาตรฐาน 9 ตัวชี้วัด 2) แบบประเมินมาตรฐานคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ฉบับครูที่ปรึกษา ประเมินเกี่ยวกับมาตรฐานด้านผลผลิต 4 มาตรฐาน 15 ตัวชี้วัด มาตรฐานด้านกระบวนการ 4 มาตรฐาน 23 ตัวชี้วัด มาตรฐานด้านปัจจัย 5 มาตรฐาน 18 ตัวชี้วัด 3) แบบประเมินมาตรฐานคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ฉบับผู้บริหารหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ประเมินเกี่ยวกับมาตรฐานด้านกระบวนการ 4 มาตรฐาน 23 ตัวชี้วัด มาตรฐานด้านปัจจัย 4 มาตรฐาน 13 ตัวชี้วัด 4) แบบประเมินมาตรฐานคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ฉบับผู้ปกครอง ประเมินเกี่ยวกับมาตรฐานด้านผลผลิต 4 มาตรฐาน 12 ตัวชี้วัด มาตรฐานด้านกระบวนการ 2 มาตรฐาน 5 ตัวชี้วัด มาตรฐานด้านปัจจัย 2 มาตรฐาน 5 ตัวชี้วัด

4. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 ติดต่อโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อกำหนดวันเวลา ที่จะใช้ในการทดลองเครื่องมือเพื่อทำหนังสือขออนุญาตจากผู้บริหาร

4.2 จัดเตรียมแบบประเมินที่ใช้ในการทดลองแต่ละครั้ง

4.3 วางแผนดำเนินการประเมิน

4.4 ชี้แจงการใช้เครื่องมือประเมิน

4.5 นำแบบประเมินทั้ง 4 ฉบับ ไปทดลองครั้งที่ 1, 2 และเพื่อหาคุณภาพกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม คือ นักเรียน ครูที่ปรึกษา ผู้บริหาร และผู้ปกครองนักเรียน

ผลการวิจัย

ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินมาตรฐานคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 4 ฉบับ จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 13 คน พิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาได้ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .69 ถึง 1.00

สำหรับข้อที่ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง .69 ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแบบประเมินตามคำเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

จากการทดลองใช้แบบประเมินเพื่อหาคุณภาพ พบว่า แบบประเมินมาตรฐานคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 4 ฉบับ ประเมินนักเรียน จำนวน 884 คน ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 884 คน ครูที่ปรึกษา จำนวน 667 คน และผู้บริหารหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้อง จำนวน 42 คน ได้ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ฉบับนักเรียนจากค่าสัมประสิทธิสหสัมพันธ์ระหว่างรายตัวชี้วัดกับรายมาตรฐาน ตั้งแต่ .61 ถึง .88 รายมาตรฐานกับรายด้านตั้งแต่ .61 ถึง .86 และรายด้านกับทั้งฉบับตั้งแต่ .84 ถึง .86 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ฉบับครูที่ปรึกษา ระหว่างรายตัวชี้วัดกับรายมาตรฐาน ตั้งแต่ .68 ถึง .92 รายมาตรฐานกับรายด้านตั้งแต่ .54 ถึง .93 และรายด้านกับทั้งฉบับตั้งแต่ .89 ถึง .95 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ฉบับผู้บริหาร ระหว่างรายตัวชี้วัดกับรายมาตรฐานตั้งแต่ .55 ถึง 1.00 รายมาตรฐานกับรายด้านตั้งแต่ .82 ถึง .94 และรายด้านกับทั้งฉบับตั้งแต่ .95 ถึง .98 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ฉบับผู้ปกครองนักเรียน ระหว่างรายตัวชี้วัดกับรายมาตรฐาน ตั้งแต่ .65 ถึง 1.00 รายมาตรฐานกับรายด้านตั้งแต่ .57 ถึง .97 และรายด้านกับทั้งฉบับตั้งแต่ .79 ถึง .88 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ความเชื่อมั่นของแบบประเมินและค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการวัด หาโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (Alpha-coefficient) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดลองเพื่อหาคุณภาพ ฉบับนักเรียนมีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นเท่ากับ .88 และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานการวัดเท่ากับ .232 ฉบับครูที่ปรึกษามีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นเท่ากับ .97 และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานการวัดเท่ากับ .114 ฉบับผู้บริหารมีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นเท่ากับ .97 และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานการวัดเท่ากับ .103 ฉบับผู้ปกครองนักเรียนมีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นเท่ากับ .87 และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานการวัดเท่ากับ .234

ความเชื่อมั่นของเกณฑ์การให้คะแนนของแบบประเมินสำหรับฉบับนักเรียน ฉบับครูที่ปรึกษา และฉบับผู้ปกครอง คำนวณจากดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน (rater agreement index : RAI) ที่ให้คะแนนโดยผู้ประเมินหลายคน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างผู้ประเมิน 10 คน จากโรงเรียน 1 แห่ง ที่ใช้ในการทดลองเครื่องมือในครั้งที่ 2 ส่วนฉบับผู้บริหารหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้อง คำนวณหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน 2 คน โดยผู้วิจัยเป็นผู้ประเมินร่วมกับผู้บริหารโรงเรียน 1 แห่ง ที่ใช้ในการทดลองครั้งที่ 2 ผลปรากฏว่า ฉบับนักเรียนเป็นผู้ประเมินมีค่าความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมินเท่ากับ .79 ฉบับครูที่ปรึกษามีค่าความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมินเท่ากับ .85 ฉบับผู้บริหารหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีค่าความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมินเท่ากับ .91 และฉบับผู้ปกครองนักเรียนมีค่าความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมินเท่ากับ .80

เกณฑ์ปกติของแบบประเมินทั้ง 4 ฉบับ ฉบับนักเรียนคะแนนทีปกติมีค่าตั้งแต่ T_{19} ถึง T_{63} ฉบับครูที่ปรึกษาคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T_{22} ถึง T_{65} ฉบับผู้บริหารหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องคะแนนทีปกติมีค่าตั้งแต่ T_{20} ถึง T_{63} ฉบับผู้ปกครองนักเรียนขะแนนทีปกติมีค่าตั้งแต่ T_{15} ถึง T_{65}

อภิปรายผล

จากการพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินมาตรฐานคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 13 คน เป็นผู้พิจารณาซึ่งส่วนใหญ่ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญสอดคล้องกันโดยได้ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .70 ถึง 1.00 จำนวน 119 ตัวชี้วัด และค่าดัชนีความสอดคล้อง .69 จำนวน 19 ตัวชี้วัด สำหรับข้อที่ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง .69 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการใช้ภาษาของผู้วิจัยยังไม่ครอบคลุมกระทัดรัด จึงไม่มีความเป็นปรนัย ผู้วิจัยได้นำแบบประเมินมาปรับปรุงตามคำเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นว่าแบบประเมินมาตรฐานคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสูง ซึ่งเป็นไปตามหลักการของโรฟวิแนลลี่และแฮมเบลตัน (Rovinelli and Hambleton) ที่ธอร์นและแดทซ์ (Torn and Deitz : EV and Leon straker. 2003 : 3) นำมาอธิบายว่าความเที่ยงตรงที่ดีควรมีค่าตั้งแต่ .70 ขึ้นไป

ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างจากการหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายตัวชี้วัดกับรายมาตรฐาน รายมาตรฐานกับรายด้าน รายด้านกับคะแนนรวมทั้งฉบับ พบว่า ความสัมพันธ์ของแบบประเมินมาตรฐานคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 4 ฉบับ จากการทดลองหาคุณภาพมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ .54 ถึง 1.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับนรา บูรณรัช (2543 : 79) กล่าวว่า ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรมีลักษณะสัมพันธ์ทางบวกข้อมูลมีลักษณะคล้อยตามกัน แสดงให้เห็นว่าข้อมูลมีความสัมพันธ์กัน

ความเชื่อมั่นของแบบประเมิน หาโดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟ่าของครอนบาค ทั้ง 4 ฉบับ พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นตั้งแต่ .87 ถึง .97 สอดคล้องกับล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2539 : 209) ซึ่งกล่าวว่าค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบประเมินควรมีค่ามากกว่า 0.70 จึงเป็นแบบประเมินที่เชื่อมั่นได้

สรุปได้ว่า แบบประเมินมาตรฐานคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่พัฒนาขึ้น ทั้ง 4 ฉบับ เป็นเครื่องมือที่สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือประเมินเพื่อการประกันคุณภาพภายในหรือประเมินตนเองของสถานศึกษาเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งเป็นการตรวจสอบการทำงานของสถานศึกษาว่ามีคุณภาพศักยภาพระดับใด จะได้ปรับปรุงแก้ไขพัฒนาให้เป็นไปตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายของสถานศึกษาเป็นที่ยอมรับของชุมชนและสังคมตามมาตรฐานการประกันคุณภาพได้

เกณฑ์ปกติของแบบประเมินมาตรฐานคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนผู้วิจัย ได้สร้างเกณฑ์ในรูปคะแนนทีปกติ (normalized T-score) เพื่อใช้เปรียบเทียบความพร้อมในการทำงานเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในหน่วยงานของผู้ทำแบบประเมิน ผลจากการทดลองหาคุณภาพของแบบประเมินคะแนนดิบของแบบประเมินทั้ง 4 ฉบับ กระจายไม่ครอบคลุมทุกช่วงคะแนน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเพราะกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองแต่ละฉบับมีขนาดเล็กเกินไป ซึ่งอนันต์ ศรีโสภา (2525 : 18) การสร้างเกณฑ์ปกติให้มีคะแนนดิบกระจายครอบคลุมคะแนนที่อยู่ตั้งแต่คะแนนสูงสุดและต่ำสุดต้องใช้กลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงปรับคะแนนทีปกติให้กระจายครอบคลุมคะแนนดิบทุกตัวเพื่อสะดวกในการใช้และเปรียบเทียบคะแนนดังนี้ ฉบับนักเรียน คะแนนทีปกติมีค่าตั้งแต่ T_{19} ถึง T_{63} ฉบับครูที่ปรึกษาคะแนนทีปกติมีค่าตั้งแต่ T_{22} ถึง T_{65} ฉบับผู้บริหารหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องคะแนนทีปกติมีค่าตั้งแต่ T_{20} ถึง T_{63} ฉบับผู้ปกครองนักเรียนคะแนนทีปกติมีค่าตั้งแต่ T_{15} ถึง T_{65} การประเมินผลการใช้แบบประเมิน ใช้เกณฑ์การตัดสินตามเกณฑ์ดังนี้ (ชวาล แพรัตกุล. 2520 : 53)

T_{65} และสูงกว่า แปลว่า โรงเรียนนั้นมีความพร้อมในเรื่องระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับสูงมาก

$T_{55} - T_{65}$ แปลว่า โรงเรียนนั้นมีความพร้อมในเรื่องระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับสูง

$T_{45} - T_{55}$ แปลว่า โรงเรียนนั้นมีความพร้อมในเรื่องระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

$T_{35} - T_{45}$ แปลว่า โรงเรียนนั้นมีความพร้อมในเรื่องระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับต่ำ

T_{35} และต่ำกว่า แปลว่า โรงเรียนนั้นมีความพร้อมในเรื่องระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับต่ำมาก

ถ้าผู้ตอบได้คะแนนตรงจุดแบ่งพอดี คือ ตั้งแต่ T_{65} T_{55} T_{45} และ T_{35} ให้เลื่อนขึ้นอยู่ในระดับกลุ่มที่สูงถัดขึ้นไปเสมอ

เอกสารอ้างอิง

กรมสุขภาพจิต. (2546). คู่มือวิทยากรระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 ถึงช่วงชั้นที่ 4 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง 6) พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.

นรา บูรณรัช. (2543). สถิติเพื่อการวิจัย 1. สงขลา : ภาควิชาการประเมินผลและวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.

พรทิพย์ เจริญสุข. (2548). การพัฒนาแบบประเมินมาตรฐานคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาสงขลา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.

Robinfeld, Illian A. (1960)."An Appraisal of Guidance Services of The Newark Secondary School Through a Follow-up Study of Selected School Leaves," Dissertation Abstracts International. 21 : 1104-A